

Aprilvandringar 2025

Blåsippevandring till Ramsåshuvud 3 april

Första vandringen i April blev en biltur till Tjurkö kvarn, varifrån vi startade vår vandring i det härliga vädret. Kvarnen är hembygdsföreningens stolthet. Här anordnas varje år i maj kvarndag, då den gamla kvarnen maler råg och allmänheten har då möjlighet att se kvarnen i gång och att köpa nymalet rågmjöl. De vackra stenbroarna gör att naturen här är extra vacker. Vi vandrar förbi ett antal fritidshus och hamnar så småningom vid stranden av sjön Möckeln, som denna dag ligger alldeles spegelblank. På inägorna och slänterna i reservatet har det gamla fjolårsgräset bränts av genom så kallad naturvårdsbränning.

En naturvårdsbränning är en planerad skogsbrand i ett avgränsat område. Syftet är att gynna och bibehålla höga naturvärden. Länsstyrelserna arbetar med naturvårdsbränningar i skyddad natur (nationalparker, naturreservat och Natura 2000-områden) som en av flera viktiga skötselmetoder för att gynna och bibehålla höga naturvärden. På slutet av stigen möter vi en grupp pensionärer på vandring. En annan SPF- avdelning, Skatelöv-Grimslöv är också ute på blåsippespaning. Vi tar oss över blåsippehöjden och konstaterar att det är ganska sparsamt av den fridlysta växten *Hepatica nobilis*. En bättre fikaplatz får man verkligen leta efter, en sol som strålar på den blanka ytan av sjön. Nu blir det dags för högtidligheter, Ann-Christin har vandrat med oss 150 ggr, motsvarar en sträcka från Ljungby till Umeå. Hon belönades med en kåsa i trä. Traditionsenligt blev det allsång, "Blåsippan ute i backarna står" med applåder från Skatelövsgänget. Vägen tillbaka gick vi Stretelidvägen och vid målet hade vi avverkat 6 km. Nästa torsdag blir resmålet Vedåsa med avresa från biblioteket kl 9,00.

/Karl-Erik

Vandring i Vedåsa Reservat

Morgonen den 10 april var kall. Termometern visade bara en grad Celsius. Många i promenadgänget saknades, varför? Bussresan till Ullared hade decimerat vår skara denna dag. Trots detsamma kunde vi räkna oss samman till 13 seniorer.

Som brukligt valde vi Karl-Oskars stig. Karl-Oskar var namnet på ägaren på sätesgården Liden. När Naturreservatet avstyckades ville Karl-Oskar gärna få sitt namn förevigat på just denna gångstig. Vem som föranlett namnet Pers Genvägar veta vi däremot icke.

Oj så många sippor vi vandrade förbi, både vita och blå. Visserligen var de av blygsel halvt förslutna, eller väntade de månne på att solen skulle stråla klarare?

Vi nådde så småningom rastplatsen nere vid Möckelns badplats. Kaffetermosar och smörgåspaket togs fram och avsmakades till stor belåtenhet. Karl-Erik redogjorde från föreläsningsföreningens programpunkt några veckor tidigare. Det handlade om flygaresset Östen Nilssons bravader. Östen Nilsson kom ju från dessa trakter och otaliga är de berättelser som cirkulerat kring honom. Sig-Britt, som nästan bott granne med honom i Södra Ljunga genmälde att han sedermera var en omtyckt ungdomsledare och sångare i kyrkan. Detta ledde till att han på äldre dar studerade och blev präst i Svenska Kyrkan.

Vägen tillbaka till utgångsstället bar såväl över sten som stock. Särskilt en ekstock visade upp sina hyresgäster i form av stora vackra tickor. Fnöskticka är nog den korrekta beteckningen.

Som vanligt diskuterades gångsträckan och vi fann den vara cirka 5 km.

Nästa gång är skärtorsdagen och då träffas vi som vanligt vid bibblan klckan nio, eller vid Bräkentorps grillplats en kvart senare.

Välkomna då!

/ Ove

Skärtorsdagsvandring.

I dag, skärtorsdags morgon är det en mulen morgon, lite lagom kyligt för att ge sig ut i skogen vid Bräkentorp. Vi är 14 vandrare från SPF och Hjärtlung som ska gå den så kallade 8:an.

Innan start hälsar vi en ny vandrare, Elisabeth Berglöv välkommen till vårt glada gäng. Då det är mycket torrt i markerna är det mycket lätt att ta sig fram, men man får se upp för rötter som ibland bildar konstnärliga figurer på stigen. På gården Stensjöholm sprang den sällskapssjuka hästen fram och tillbaka, kanske ville den inviga den nyanlagda paddocken.

Området är rikt på olika stigar och snart är vi framme vid fikabordet.

Påskägget från HjärtLung tömdes raskt och sedan var det dags för dagens höjdpunkt. Eva Larsson har vandrat med oss 250 torsdagar. Detta innebär att hon vandrat en sträcka motsvarande Ljungby till Kiruna. Eva blev uppvaktad med en vacker påskgul Begonia.

Andra delen av 8:an avverkades i strålande solsken som värmde oss alla. En död tall visade sig vara ett konstverk om man har blick för vad naturen kan erbjuda.

Nästa torsdag vandrar vi vid Prästeboda. Samling som vanligt kl 9,00 för samåkning.

Glad påsk!

/Karl-Erik

Prästebodavandring den 24 april 2025

Vid parkeringen söder om Tutaryd mötte vi, 21 seniorer, upp för att promenera runt naturvårdsområdet Prästeboda. Under ledning av Karl-Erik vandrade vi genom den vackra allén upp till Prästeboda gård, en äldre byggnad med gamla anor. Den brukades med omsorg av bröderna Carl och Anders Carlsson fram till 1975 och donerades senare till Svenska Alliansmissionen där en del av marken blev ett naturreservat.

Strax befann vi oss vid i skogen en rektangulär håla. Vad är detta för något? Vi läste på en skylt. Detta användes förr vid linberedning. Man eldade i groppen och lät linet torka över densamma. Att linet sedan repas, rötas, bråkas, skäktas och häcklas är väl inget att bråka om, var det någon som tänkte.

Stigen ledde oss nu ut till Vislandavägen och på vänstersidan marscherade vi raskt fram till vägen mot Horsnäs. Utefter denna grusväg återsåg vi de hästar som vid tidigare tillfällen hälsat oss välkomna. Elisabet, som van hästuppfödare, kunde här förklara hur bromsfällan fungerar (en kon uppspänd i hästhagen). Karl-Erik kunde pusta ut. Hans tidigare förklaringar höll måttet.

Tvärs genom skogen bar nu stigen fram till Sjöatorps Pensionat. Fordomdags var vi här på släktkalas konstaterade kusinerna, men det var ganska många år sedan.

Tillbaka vid parkeringen mötte vi Britt-Inger och Rolf, som ställt fram extra solstolar åt oss. "Värst vad ni dröjde", sa Britt-Inger, "vi har redan hunnit fika". Med god aptit försåg vi oss av våra medhavda smörgåsar och diverse frågor fick sina svar. Strax innan det var dags för andra rundan reste sig Ove upp. "Jag har fått i uppgift att företa en förrättning", sade han lite kryptiskt. Efter en historisk tillbakablick kom han så fram till att vår färdledare Karl-Erik denna dag företog sin trehundra vandring med oss. Att detta är något att högtidlighålla höll alla med om och blomman av släktet Campanula överräcktes under applådaskor. 300 vandringar mäter samma sträcka som mellan Ljungby och ön Korfu i Grekland. Vi slipper förstås att plaska över Egeiska havet nu.

Före hemfärden återstod nu vandring nummer två, en kortare variant som sammantaget mätte 7 km.

Nästa vecka är den 1 maj, då är vandringen inställd, men den 8:e maj då går vi kring Vällingasjön. Samling vid bibblan kl 9.00 som vanligt.

/ Ove

